

РЕШЕНИЕ

№ 2418

гр. София, 07.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11555** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Г. Д. И. срещу Заповед № РА50-372/ 17. 05. 2019 г., издадена от главния архитект на Столична община, с която е одобрено изменение на плана за регулация на м. „Л. – Артерия надлез Ч. – В.“, кв. 1, УПИ I – „за автобусен паркинг и обслужващи дейности“, обособяване на нов УПИ IX -1286, 1287 – „за търговско-складова дейност, шоурум и офиси“ за поземлени имоти с идентификатори 68134.611.1286 и 68134.611.1287 и остатъчен УПИ I „за автобусен паркинг и обслужващи дейности“ и план за застрояване на м. „Л. – Артерия надлез Ч. – В.“, кв. 1, УПИ–IX- 1286, 1287 – „за търговско-складова дейност, шоурум и офиси“.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, като се твърди, че неправилно притежаваният от нея поземлен имот с идентификатор 68134.611.18 е включен в УПИ I – „за автобусен паркинг и обслужващи дейности“ и имотът не е нанесен в регулационния план.

Ответникът – главният архитект на Столична община, в придружителното писмо до съда изразява становище за недопустимост на жалбата, а алтернативно - за нейната неоснователност.

Заинтересованата страна А. П. Х. чрез своя проесален представител адв. Й. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Заинтересованото лице – Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация” намира жалбата за недопустима, отделно от това излага и съображения за нейната неоснователност. Не изпраща представител в последното заседание.

Заинтересованото лице - Областна администрация - С. град не изпраща процесуален представител в последното заседание.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

В действащата кадастрална карта жалбоподателката Г. Д. е посочена като собственик на ПИ с идентификатор 68134.611.18, находящ се в [населено място], район “П.”, м. “В. Л. - I част”, който имот попада в УПИ I – „за автобусен паркинг и обслужващи дейности“ по плана за регулация на м. „Л. – Артерия надлез Ч. – В.“, кв. 1.

Производството по издаване на оспорената заповед е започнало по заявление на А. П.-Х., собственик на имоти с ПИ 68134.611.1286 и ПИ 68134.611.1287, с искане за тяхното урегулиране с включване в общ УПИ, с предназначение за ”търговско-складова дейност, шоурум и офиси”, без частите, попадащи под действащата улична регулация.

Проведеното по повод на това заявление административно производство е приключило с обжалваната Заповед № РА50-372/ 17. 05. 2019 г., издадена от главния архитект на Столична община, с която е одобрено изменение на плана за регулация на м. „Л. – Артерия надлез Ч. – В.“, кв. 1, УПИ I – „за автобусен паркинг и обслужващи дейности“, обособяване на нов УПИ IX -1286, 1287 – „за търговско-складова дейност, шоурум и офиси“ за поземлени имоти с идентификатори 68134.611.1286 и 68134.611.1287 и остатъчен УПИ I „за автобусен паркинг и обслужващи дейности“ и план за застрояване на м. „Л. – Артерия надлез Ч. – В.“, кв. 1, УПИ –IX -1286, 1287 – „за търговско-складова дейност, шоурум и офиси“.

В хода на съдебното производство е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, според която изработеният ПУП, одобрен с обжалваната заповед, не засяга поземлен имот с идентификатор 68134.611.18, който е съседен от югоизток на одобрения УПИ –IX -1286, 1287 от кв. 1. Посочено е още, че имотите в кадастралната основа на обжалвания ПУП са нанесени в съответствие с нанесените имоти в кадастралната основа на регулационния план към момента на издаване на Заповед РД-09-50-517/ 2. 07. 2014 г., с която е разрешено и изработване на ПУП - ПРЗ за имоти с пл. номера 1286 и 1287. Към този момент имотът на жалбоподателката не е бил нанесен в кадастралната основа на регулационния план, като същият се е появил върху плана след одобряването на кадастралната карта и въвеждането на нейния цифров модел през 2016 г.

Вещото лице е посочило също, че УПИ I – „за автобусен паркинг и обслужващи дейности“ от кв. 1 съществува преди имота на жалбоподателката, който е нанесен впоследствие върху този УПИ и е останал като част от кадастралната основа на този УПИ, но не е отразен в отреждането му. За да се отреди УПИ за имота на жалбоподателката, е необходимо да се извърши процедура по промяна на действащия ПУП.

При така изложеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от лице, адресат на подлежащ на оспорване акт и в законоустановения срок, поради което неоснователни са изложените твърдения за нейната недопустимост.

От приложеното по делото известие за доставяне е видно, че административният акт е връчен на 16. 08. 2019 г. на И. И. - съпруг на жалбоподателката, а жалбата е подадена в 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, което се установява от приложения по делото пощенски плик /л. 273/.

Направеният извод за допустимост на жалбата не се променя и въпреки представените доказателства, че между Изпълнителна дирекция „Автомобилна администрация“ и Г. И. е налице неприключил спор за собственост по отношение на ПИ с идентификатор 68134.611.18, за което е образувано гр. дело № 18293/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд. В административното производство не може да се решава спор за собственост, а висиящият граждански спор за материално право не е преюдициален спрямо административния спор. Заинтересованите страни, които могат да оспорят издадените административни актове за одобряване или изменение на ПУП, са посочени в чл. 131, ал. 2 ЗУТ. Това са собственици или носители на вещни права върху имота, предмет на посочените актове, съгласно имотния регистър от въвеждането му, по данни от кадастралния регистър. От скица на поземлен имот, на стр. 13 от делото се установява, че жалбоподателката е вписана като собственик на имота, поради което същата има право да обжалва оспорената заповед. Висиящият граждански спор за собственост не е преюдициален спрямо настоящото производство. В тази връзка е и определение № 3741/2017 г. на ВАС, по адм. дело № 3373/2017 г. След като Г. Д. е вписана като собственик в кадастралния регистър, тя има качеството на заинтересовано лице, поради което съдът намира, че жалбата е допустима и не са налице основанията за прекратяване на производството.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспорваната заповед на главния архитект на СО е издадена от компетентен административен орган, което се установява от приложената по делото Заповед № СОА17-РД09-622/19. 06. 2017 г. на кмета на Столична община, който в съответствие с § 1, т. 3 от ДР на ЗУТ е предоставил своите правомощия по чл. 129, ал. 2 от ЗУТ на главния архитект на Столична община.

Обжалваният акт е издаден в съответствие с изискването за форма на акта и при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващото лице и да са препятствали възможността адекватно да я организира. Спазена е предвидената в закона процедура. Изработеният проект е разгледан и приет от Общинския експертен съвет по устойчиво на територията за разглеждане на устройствени проекти след изпълнение на процедурите по обявяване и разглеждане на постъпили възражения, каквито няма. Спазена формата на оспорената заповед, предвидена в чл. 59, ал. 2 от АПК и не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, които да опорочат административния акт и да обуславят неговата отмяна.

Заповедта е издадена и в съответствие с материалноправните разпоредби - касае се за урегулиране на имоти, собственост на заявителката А. П.-Х., в общ УПИ, като промяната на предназначението “за търговско-складова дейност, шоурум и офиси” е допустимо по действащия ОУП на СО, тъй като имотите попадат в устройствена зона “Смесена производствена зона” /Пс”/, съгласно т. 20 от Приложението към чл. 3, ал 2

от ЗУЗСО. Промяната на предназначението на имота е в съответствие с чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, като е в съответствие с чл. 134, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 от отношение на отреждането на УПИ-IX за имотите в кадастралната карта, както и с чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ по отношение на привеждане на регулационните граници по имотни граници в частта на ПИ 68134.611.1286 и ПИ 68134.611.1287.

Безспорно от приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че поземлен имот с идентификатор 68134.611.18 е извън обхвата на разработката, няма ново отреждане за него и следователно предвижданията по процесната заповед по никакъв начин не засягат нейния имот. Неоснователно е твърдението в жалбата, че незаконосъобразно в одобрения проект за изменение на ПУП притежаваният от нея имот не е нанесен в регулационния план. На първо място, посоченият имот не е предмет на плана по оспорваната заповед, тъй като същият засяга единствено имоти с ПИ 68134.611.1286 и ПИ 68134.611.1287, собственост на А. П.-Х., по чиято инициатива е образувано административното производство. На следващо място, вярно е, че след 2016 г. имот с идентификатор 68134.611.18 е включен в УПИ I - за автобусен паркинг и обсъждащи дейности, но това не ограничава възможността на жалбоподателката да започне процедура по промяна на действащия ПУП /одобрен със Заповед № 37 от 23. 01. 1961 година/ по отношение на имота, за който същата твърди, че е собственик, която промяна обаче следва да се проведе в отделно административно производство.

Поради изложеното, обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в необходимата писмена форма и при спазване на материалноправните норми, поради което жалбата срещу нея е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, искането на заинтересованата страна А. П.-Х. за присъждане на разноски е основателно, поради което на същата следва да се присъдят направените по делото разноски за адвокат в размер на 500 /петстотин/ лева. Следва да се осъди Г. Д. И. да заплати на Административен съд - София град направените по делото разноски в размер на 200 /двеста/ лева, представляващи заплатено от бюджета на съда възнаграждение на вещо лице за изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, за която сума, въпреки указанията на съда до жалбоподателката, не е внесен определен депозит.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Д. И. срещу Заповед № РА50-372/ 17. 05. 2019 г., издадена от главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Г. Д. И. да заплати на А. П.-Х. направените по делото разноски в размер на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА Г. Д. И. да заплати на Административен съд - София град направените по делото разноски в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: